

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010134
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214010134.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Yvetty Kmeťovej a Vojtecha Páldiho na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný T. Č. V. D. M. Á. B. , nar. XX. XX. XXXX vo F. B., trvale bytom F. B.Š., C. XXX/XX,
t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, občan SR,

je vinný, že

A/

- dňa 07. 06. 2013 asi o 22,30 h prišiel obžalovaný k vchodovým dverám bytu č. XXX/XX na ul. C. vo F.B. B., v ktorom býva P. Y., nar. XX. XX. XXXX, obžalovaný kričal na majiteľa bytu, aby mu otvoril, keď tak neurobil, obžalovaný vykopol vchodové dvere na byte a vošiel do bytu, kde žiadal P. Y., aby mu vrátil 100,- Eur, P. Y. niekoľkokrát vyzval obžalovaného, aby odišiel, obžalovaný na výzvy nereagoval, z bytu odišiel až po oznámení P. Y., že ide volať políciu, obžalovaný spôsobil poškodením dverí bytu škodu P. Y. vo výške 120,- Eur,

B/

- dňa 14. 01. 2014 asi o 14,00 h prišla do bytu na ul. C. č. XXX/XX vo F. B. na Š. poschodí, v ktorom býva obžalovaný T. Č., L. A., nar. XX. XX. XXXX, po jej príchode obžalovaný zamkol vchodové dvere na byte, kľúč na šnúrke si zavesil na krk, kričal na menovanú, že je kurva prašivá, že sa kurvila s nejakým cigáňom, že ju nezabije len za to, že má syna, že ju z bytu nepustí, kým mu nevráti jeho televízor, potom jej zobral telefón zn. Samsung a poudieral ju pästami po hlave, potom zobral kovovú tyč o dĺžke 78 cm a váhe 1.104 g, touto tyčou udieral L. A. po nohách a rukách, keď kovovú tyč odložil, udrel ju ešte niekoľkokrát pästami po hlave a taktiež aj otvorenou rukou, poškodenú z bytu pustil až ráno 15. 01. 2014, poškodená utrpela zranenia a to pomliaždenie tváre v oblasti ľavej očnice s maximom na hornom viečku a v oblasti úst s odreninami, či drobnou rankou a drobnou rankou na dolnej pere, pomliaždenie chrbta ľavej ruky v oblasti druhého a tretieho prsta, oderky základného článku ukazováka s jeho zlomením a nepatrným posunom úlomkov, podliatinu s opuchom chrbtovej časti ľavej ruky na bočnej a smerom na dlaňovú plochu pravej ruky utrpela pomliaždenie v zmysle veľkej súvislej podliatiny 10 - 15 cm v priemere, pomliaždenia v oblasti kolien a predkolení obojstranne, na bočnej ploche nad ľavým kolennom utrpela šikmú pruhovitú podliatinu o dĺžke 10 - 15 cm a v šírke asi 12 cm s výrazným prejasnením strednej časti v tvare veľkého kruhu, podliatinu bezprostredne nad ľavým kolenným zhybom a na vnútornej ploche nad pravým kolennom, na prednej ploche oboch predkolení utrpela povrchové hlbšie zodretie do hĺbky 1,5 - 2 cm a pomliaždenie chrbtovej časti pravej nohy s pracovnou neschopnosťou 21 dní,

C/

- dňa 05. 02. 2014 asi o 10,30 h prišla do bytu, v ktorom býval obžalovaný T. Č. vo F. B. na ul. C. č. XXX/XX J. A., nar. XX. XX. XXXX s nákupom, na ktorý ju poslal obžalovaný, počas nákupu stratila stravný lístok obžalovaného, obžalovaný na menovanú kričal, že ho okradla a že ju zabije, obžalovaný zobral do ruky kuchynský nôž o dĺžke čepele 19 cm, potom ju udrel pästou do oblasti úst, dvere na svojom byte zamkol,

klúč od bytu na šnúrke si dal na krk, donútil ju, aby si sadla na stoličku v kuchyni, potom ju znova udrel päšťou do oblasti líca, J. A. viackrát žiadala obžalovaného, aby ju pustil z bytu, čo obžalovaný odmietol, keď poškodená oznámila obžalovanému, že ho oznámi na políciu obžalovaný ju udrel päšťou do hlavy, poškodená po údere spadla na dlážku, s nožom v ruke sa jej vyhrážal opakovane zabitím, poškodenú z bytu pustil po uplynutí asi jednej hodiny, poškodená utrpela rozsiahle pomliaždenie ľavej polovice tváre s maximom v oblasti ľavej lícnej krajiny bezprostredne pod ľavou očnicou, ktoré sa prejavilo výrazným opuchom prechádzajúcim až do ľavej priedušnicovej krajiny a s podliatinou celej oblasti ľavej lícnej a podočnicovej krajiny s prechodom až do krajiny pred ľavou ušnicou, podliatina čiastočne prechádzala i na horné viečko s drobným zakrvácaním i pod spojivku ľavého očného bulvu, pomliaždeninu v oblasti úst s dvoma tržnými rankami, ktoré si vyžiadali chirurgické šitie s pracovnou neschopnosťou v trvaní 10 dní,

t e d a

A/

- neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

B/

1.

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,

2.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

C/

1.

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

3.

- inému sa vyhrážal usmrtením takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

4.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

A/

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

B/

1.

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák.

2.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

C/

1.

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

3.

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

4.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

a odsudzuje sa

podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody n e p o d m
i e n e č n e vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa a. s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, škodu vo výške 63,89 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený P. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. B., ul. C. XX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa obžalovaný o s l o b o d z u j e spod obžaloby v bode A/ v časti, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že

dňa 07. 06. 2013 asi o 22,30 h obžalovaný v byte P. Y., nar. XX. XX. XXXX, kričal na P. Y., aby mu dal 100,- Eur ak nie, tak ho zbije,

č í m m a l s p á c h a ť

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa obžalovaný o s l o b o d z u j e spod obžaloby v bode C/ v časti, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že

dňa 05. 02. 2014 asi o 10,30 h v byte obžalovaného na ul. C. č. XXX/XX vo F. B. J. A. z vrečka odevu vypadol mobilný telefón zn. Nokia, keď si ho chcela zobrať, obžalovaný jej medzi prsty ruky pichol nožom a telefón poškodenej zobral, kričal na ňu: „Ja ti mobil nedám ty stará kurva, pokiaľ si v mojom byte, všetko je moje“,

č í m m a l s p á c h a ť

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš doručila dňa 06. 06. 2014 pod zn. Pv 78/14/6610-48 na tunajší súd obžalobu na T. Č., ktorou ho viní v skutku v bode A/ zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., v skutku v bode B/ zo spáchania prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v skutku v bode C/ zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák..

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. 12. 2014 č. k. 3T 11/2014-345 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a za to bol podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody

nepodmienečne vo výmere 4 roky 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby v časti bodu A/ skutku, ktorým sa mal dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 285 písm. a) Tr. por. v časti bodu C/ skutku, ktorým sa mal dopustiť zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák..

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. 02. 2015 sp. zn. 2To 17/2015 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu predvolať a vypočuť znalcov. Rovnako bude potrebné zadovážiť predchádzajúce spisy, v ktorých bol posudzovaný zdravotný stav obžalovaného, ktorý sa stal predmetom znaleckého posudzovania s rozdielnymi závermi. Tiež sa súd musí vypořiadat' so skutkom v bode A/ v tom smere, že predvolá policajtov, ktorí sa dostavili na miesto samé po nahlásení oznámenia poškodeným, vyjasní rozpor vo výpovediach poškodeného a svedka Š. a zväží nariadenie duševného skúmania svedkyne - poškodenej J. A..

Prokurátorka v odôvodnení obžaloby uviedla, že výsledky vyšetrovania v prípravnom konaní dostatočne preukázali postavenie obžalovaného pred súd. Vinu obžalovaného potvrdzujú tak priame ako aj nepriame dôkazy. Medzi priame dôkazy patria výpovede svedkov - poškodených L. A., J. A. a P. Y.. Medzi nepriame dôkazy patria listinné dôkazy a ďalšie svedecké výpovede. V skutku A/ obžaloby obžalovaného usvedčuje priamy dôkaz a to výpoveď svedka - poškodeného P. Y. a nepriamy dôkaz výpoveď svedka I. Š.. V skutku B/ obžaloby obžalovaného usvedčuje výpoveď svedkyne - poškodenej L. A. a v skutku C/ výpoveď svedkyne - poškodenej J. A..

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2015 uviedla, že v trestnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, potom ako bola vec vrátená krajským súdom na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie. Spáchanie skutku v bode A/ preukazuje jednak výpoveď poškodeného P. Y. ako aj svedka Š.. Obidvaja boli súdom vypočutí. Obžalovaný sa dostavil do bytu Y., kde sa mu vyhrážal, ak mu nevráti peniaze, tak ho zbije. Navyše dvere na byte vykopol. Spáchanie skutku uvedeného v bode B/ obžaloby potvrdzuje výpoveď poškodenej L. A., ktorá musela proti svojej vôli zotrvať v byte obžalovaného od 14. 01. do 15. 01. 2014 a z bytu sa dostala až potom, ako sa jej podarilo zavolať priateľa, ktorý obžalovaného prehovoril. Obžalovaný na menovanú útočil pomerne ťažkou kovovou tyčou, ktorou jej spôsobil rôzne zranenia zdokumentované vo vyšetrovacom spise. Spáchanie skutku uvedeného v bode C/ obžaloby potvrdzuje výpoveď poškodenej J. A., ktorá bola napadnutá obžalovaným a udieraná do hlavy a na iných miestach tela potom, ako stratila stravný lístok. Poškodená po údere do hlavy spadla na zem, z vrečka jej vypadol mobil, ktorého sa zmocnil obžalovaný. Obžalovaný sa k poškodenej správal neprístojne. Byt bol celý čas uzamknutý, pričom kľúče od vchodových dverí mal zakvačené na krku na nejakej šnúrke. Zranenia obidvoch poškodených a to matky s dcérou sú verifikované vo fotodokumentácii, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Na základe uvedeného preto navrhla súdu uznať obžalovaného vinným zo všetkých trestných činov uvedených v obžalobe a uložiť mu úhrnný trest nepodmienečný so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pri výmere trestu navrhla prihliadnúť na dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/ a m/ Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a trest mu uložiť podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu.

Obžalovaný uviedol, že sa cíti byť nevinný. Dňa 07. 02. 2014 bol v trestnej veci vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.. Väzba stále trvá. V inej veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8Nt 14/2010 mu bolo uložené ochranné liečenie psychiatrické ústavnou formou. Od tejto ochrannej liečby nakoniec súd v inom konaní upustil.

Ku skutku v bode A/ obžaloby uviedol, že P. Y. mu dlhoval 100,- Eur. Keďže mu peniaze nevracal, išiel za ním domov. Je pravdou, že mu vykopol vchodové dvere, ale do bytu nevošiel, ani sa Y. nevyhrážal. Ku skutku v bode B/ obžaloby uviedol, že L. A. klame. Dej, ktorý je opísaný v obžalobe sa takto nestal. Nemal dôvod jej zobrať telefón zn. Samsung. Sám mal 4 telefóny, ktoré používal. V inkriminovanom čase bol v

byte s L. A.. Nepamätal si na veci, ktoré sa udiali, lebo mal vypité. Rovnako mala vypité aj A.Á.. Pamätal si len to, že mu ráno L. podala telefón s prichádzajúcim hovorom od U., ktorý si vypočul. Povedal mu toľko, aby L. otvoril dvere. On jej dvere otvoril a L. odišla. Nevšimol si na nej, že by bola zranená. Je zarážajúce, že na lekárske ošetrenie išla len o 15,00 h, keď od neho odišla z bytu o 08,00 h. Pokiaľ L. uviedla, že ju zbil tyčou, toto poprel. Počas dňa si mohla privodiť zranenia inde. V súdnoznaleckom posudku sa uvádza, že zranenia poškodenej boli spôsobené osobou, ktorá je pravákom. On je od narodenia ľavák, teda je vylúčené, aby jej zranenia spôsobil. Keď by jej zranenia mal spôsobiť, boli by viditeľné. Pri spôsobení zranenia tyčou ako sa uvádza v obžalobe by mali tieto zranenia trieštivý charakter. L. žiadne zranenia nespôsobil. Ku skutku v bode C/ obžaloby uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie svedkyne - poškodenej J. A., ktorá uviedla, že jej dňa 05. 02. 2014 spôsobil zranenia. Tiež nie je pravdou ani to, že jej zobral mobil. S touto osobou, ktorá je matkou L. mal incident už v minulosti, avšak tento bol riešený v priestupkovom konaní. Jej tvrdenia sa preukázali ako nepravdivé. Aj v tento deň bol doma pod vplyvom alkoholických nápojov. Na krátku chvíľu sa u neho zastavila L. a hovorila mu, že chce odvolať trestné oznámenie, ktoré bolo podané dňa 14. 04. 2014. Asi po pol hodine od príchodu L. prišli policajti, ktorí ho vzali na výsluch. L. povedal, aby zostala v byte. Policajti mu oznámili, že je podozrivý z útoku na J. A..

Obžalovaný ku spáchaným skutkom uviedol len toľko, že v tom čase bol závislý na alkohole. Denne vypil cca 5 litrov vína. Mal nastúpiť nariadenú psychiatrickú liečbu. Rovnako bol závislý na užívaní liekov. Dvakrát denne užíval antidepresíva - liek Atarax. Okrem tohto lieku užíval aj Chlorprotixen, ktorý zmiernoval príznaky po požití alkoholu. Lieky mu predpisovala psychiatrička MUDr. Milota Farbiaková a všeobecný lekár MUDr. Tibor Gašpar.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2015 v záverečnej reči uviedol, že do väzby bol vzatý dňa 07. 02. 2014 v čase, keď bol do pojednávacej miestnosti prinesený s vážnym zdravotným ochorením. Ku svojmu zdravotnému stavu predložil súdu zdravotnú dokumentáciu.

Obhajca v záverečnej reči poukázal na to, že jeho klient je už 22 mesiacov vo väzbe. Niekoľkokrát požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, avšak mu vyhovené nebolo. Počas trestného konania bolo rozhodnuté o upustení od psychiatrickej liečby, ktorá bola obžalovanému nariadená v inom konaní. K upusteniu došlo preto, lebo znalci vypočutí na verejnom zasadnutí uviedli, že takáto liečba v jeho prípade už nie je potrebná. Vykonaným dokazovaním neboli preukázané skutočnosti z obžaloby. V skutku A/ je obžalovaný obvinený z prečinu porušovania domovej slobody a zločinu vydierania. Takéhoto konania sa nedopustil. Jeho konanie potom, ako sa dostavil k bytu Y. nenapĺňalo znaky takýchto trestných činov. Osoba poškodeného P. Y. je známa a známe boli aj okolnosti, ktoré sa udiali v byte. Zo záznamov polície vyplýva, že bol to poškodený, ale aj iné osoby, ktoré nahlasovali častokrát takúto protiprávnu činnosť, ktorá sa diala v jeho byte. Prečo potom poškodený nepodal v konkrétnom prípade trestné oznámenie zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody, alebo iného trestného činu, keď tvrdil, že mu obžalovaný neoprávnene vstúpil do bytu a mal ho vydierať. Procesné úkony, ktoré boli učené boli učené s časovým odstupom. V skutku B/ obžaloby sa mal obžalovaný dopustiť prečinu obmedzovania osobnej slobody a prečinu ublíženia na zdraví na poškodenej L. A.. Menovaná sa s obžalovaným priatelili. Často krát sa u neho zdržiavala a v jeho byte prespávala a bola závislá od požívania alkoholických nápojov. To bol hlavný dôvod, prečo vznikali rôzne situácie, ktoré boli pre obžalovaného nešťastne vyhodnotené. V skutku C/ obžaloby je obžalovaný vinný z konania, ktoré napĺňalo znaky trestných činov nebezpečného vyhrážania, ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody a lúpeže. Týchto trestných činov sa mal dopustiť konaním voči poškodenej J. A., ktorá je matkou L. A.. Jedná sa o osobu, ktorá je rovnako závislá od požívania alkoholických nápojov, preto na túto okolnosť žiadal prihliadnúť. Obžalobu považoval za vykonštruovanú. Navrhol, aby súd obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil a poškodených Dôvera zdravotná poisťovňa a. s. a P. Y. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rovnako dal do pozornosti súdu zdravotný stav obžalovaného, ktorý trpí nevyliciteľnou hepatitídou typu C a v prípade, že ho súd neoslobodí a uzná vinným a odsúdi, aby aplikoval na neho mimoriadne zníženie trestu. V tom prípade, ak by obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil, tiež aby rozhodol o okamžitom prepustení obžalovaného z väzby na slobodu.

Súd na hlavných pojednávaniach vypočul svedkov - poškodených P. Y., J. A., L. A. a svedkov I. Š., Š.A. A., L. P., U. Q., L.. C. Ď. a L. B. a znalcov MUDr. Tibora Ďuriana a MUDr. Tatianu Hulejovú.

Potom ako krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na doplnenie dokazovania boli opätovne doložení svedkovia - poškodení P. Y., L. A. a J. A..

Svedok - poškodený P. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 04. 08. 2014 uviedol, že obžalovaného pozná a že si spomína na incident, ktorý sa stal vo večerných hodinách dňa 07. 06. 2013, keď mu zazvonil na zvončeku pri vchodových dverách bloku a prišiel za ním do chodby bytu spôsobom, že poškodil vchodové dvere a za účelom, že si prišiel pre 100,- Eur, ktoré mu dlhuje. Obžalovaný sa mu pri rozhovore nijako nevyhrážal, ani fyzicky na neho neútočil. Po krátkom rozhovore, keď mu vysvetlil, že peniaze nemá, z bytu odišiel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 09. 2015 pri doložení uviedol, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú dal na hlavnom pojednávaní dňa 04. 08. 2014, ako aj do zápisnice pred vyšetrovateľom dňa 23. 09. 2013. Dňa 07. 06. 2013, kedy vec nahlasoval polícii mal vypité. Bol u neho I. Š., s ktorým požívali alkohol. Dvere na vchodových dverách nemal originálne, keďže už v minulosti boli vymieňané. Dvere nedoliehali. Miesto pôvodných dverí použil dvere z pivničnej miestnosti. Obžalovaného nahlasoval polícii preto, lebo mu vykopol vchodové dvere bytu, čím mu spôsobil škodu. Pôvodné vchodové dvere bytu mu tiež poškodil obžalovaný. Po príchode policajtov sa títo nepresvedčili o stave vchodových dverí, len sa s ním rozprávali pred vchodom. Na obžalovaného podal trestné oznámenie až 08. 06. 2013, kedy prišli policajti urobiť fotodokumentáciu poškodených dverí.

Svedkyňa - poškodená J. A. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 10. 2014 vypovedala, že obžalovaného pozná, keďže sa priatelil s jej dcérou L.. Dňa 05. 02. 2014 jej v dopoludňajších hodinách dcéra z bytu obžalovaného telefonovala, aby prišla za nimi. Spoločne s obžalovaným ju požiadali, aby im išla urobiť drobný nákup. Za týmto účelom jej obžalovaný odovzdal 3 Eurá a 1 ks stravný lístok v hodnote 3,60 Eur. Po príchode z nákupu oznámila obžalovanému, že stratila stravný lístok, čo ho rozčúlilo. Začal na ňu slovne a fyzicky útočiť. Vchodové dvere na byte zamkol a kľúčik si založil na šnúрку na krk. Viackrát ju udrel po tvári. Jeho agresivita voči nej sa stupňovala. Obžalovaný vzal do ruky nôž a vyhrážal sa, že ju pichne. Ocitla sa v situácii, že bola rozhodnutá vyskočiť cez okno. Zabránila jej v tom dcéra. Obžalovaný na ňu kričal: „Zabijem ťa ty stará kurva“. Pri napádaní jej vypadol mobil. Obžalovaný sa ho zmocnil a ponechal si ho. Mobil jej priniesla dcéra až nasledujúci deň. Dcéra sa zvykla u obžalovaného zdržiavať tak, že u neho aj prespávala.

Pri doložení na hlavnom pojednávaní dňa 28. 09. 2015 uviedla, že sa pridriava svojich výpovedí, ktoré dala na hlavnom pojednávaní dňa 20. 10. 2014 ako aj v prípravnom konaní na polícii do zápisnice v dňoch 07. 02. 2014 a 28. 04. 2014. V čase podávania trestného oznámenia dňa 05. 02. 2014 nebola pod vplyvom alkoholických nápojov. Potvrdila ale, že pred podaním trestného oznámenia jej manžel nalial 3 dcl sladký alkohol a tento tzv. „na ix“ vypila. Od takého množstva alkoholu nemala pocit opitosti. Jej zdravotný stav je dobrý. Nikdy sa neliečila na závislosť z alkoholu. Mobil, ktorý jej mal vypadnúť pri incidente dňa 05. 02. 2014 už nevlasťní. Stále má pridelené mobilné číslo XXXX XXX XXX.

Svedkyňa - poškodená L. A. na hlavnom pojednávaní dňa 15. 12. 2014 vypovedala, že s obžalovaným sa pozná niekoľko rokov. Sú kamaráti. Pri stretnutiach zvykli požívať alkoholické nápoje. Obžalovaný sa správal rozdielne keď bol triezvy a keď mal vypité. Jej jeho správanie nevadilo. Dňa 14. 01. 2014, keď bola v jeho byte, jej nadával za televízor, udrel ju päšťou a prefackal. Udrel ju aj železnou tyčou. Z bytu odísť nemohla, lebo zamkol vchodové dvere a kľúč mal u seba. I napriek tomuto správaniu obžalovaného na neho nezanevrela. Zo zranenia sa dala ošetriť. Najbližšie sa stretla s obžalovaným a to opäť v jeho byte v dňoch 04. - 05. 20. 2014. V byte obžalovaného prespala. Rozprávať sa začali preto, lebo jej prisľúbil, že sa jej viacej nedotkne. Dňa 05. 02. 2014 dostali hlad a smäd, preto zavolali mame J. A.Á.. Požiadali ju, aby im išla kúpiť stravu a pitie. Obžalovaný jej odovzdal aj stravný lístok. Tento mama stratila. To nahnevalo obžalovaného. Začal na mamu slovne a fyzicky útočiť. Bola jediným svedkom tohto incidentu. V určitom moment vytiahla mama mobil z vrečka a chcela volať políciou. Obžalovaný jej telefonovať nedovolil. Mama vzal mobil z ruky a tento položil vedľa svojho mobilu, ktorý mal položený na stoličke v kuchyni. Pre istotu z maminho mobilu vybral SIM kartu. Aj keď obžalovaný v určitom momente chytil do ruky nôž, ktorým hrozil, bola presvedčená, že by nožom mame nedokázal ublížiť. Po určitom čase obžalovaný prestal na mamu útočiť a pustil ju von z bytu tak, že jej otvoril dvere kľúčom, ktorý mal u seba. Po odchode mamy z bytu prišiel do bytu strýko obžalovaného, ktorého obžalovaný zavolať z maminho mobilu. Dôvodom jeho príchodu bolo utíšenie situácie, ktorá vznikla v byte. Ona tiež v tom okamihu z bytu odišla. Pri odchode vzala obidva mobily, t. j. svoj zn. Samsung a mamin zn. Nokia, z

ktorého obžalovaný vybral SIM kartu. Z bytu išla priamo domov. Doma našla otca z jej synom. Po krátkej chvíli sa vrátila späť k obžalovanému do bytu. Mamin mobil nechala doma, svoj vzala so sebou. Mamin mobil položila do poličky v otcovej izbe, čo si všimol aj jej otec. Otec jej povedal, že mama odišla na ošetrovanie na chirurgiu. Keď sa vrátila do bytu k obžalovanému, jeho strýko už tam nebol. Po príchode do bytu spoločne s obžalovaným čakali na príchod policajtov. Keď policajti zobrali obžalovaného na výsluch, v byte zostala sama. Obžalovaný jej odovzdal kľúče od bytu a povedal, aby pri odchode byt zamkla. Takto učinila a odišla domov. V súčasnosti sa lieči u MUDr. Miloty Farbiakovej, psychiatricky, ambulantom formou zo závislosti na alkohole.

Svedkyňa - poškodená v dopočutí na hlavnom pojednávaní dňa 17. 08. 2015 uviedla, že sa pridrižiava svojej výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 15. 12. 2014. V súčasnosti alkoholické nápoje nepožíva, užíva tabletky a má astmu. Na zistenie alkoholu v krvi momentálne nie je ochotná sa podrobiť. Otázka obhajcu, či je pod vplyvom alkoholických nápojov aj pri tejto výpovedi, ju urazila. S obžalovaným vychádzala dobre. Tento jej zvykol vypomáhať starostlivosťou o jej syna. Zvykol ju aj prichýliť so synom vtedy, keď ich otec z bytu vyhodil. Naďalej absoljuje protialkoholickú ambulantomnú liečbu u MUDr. Farbiakovej.

Svedok I. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 15. 12. 2014 vypovedal, že dňa 07. 06. 2013 bol v byte u Y., kde pozerali televízor. V neskorých večerných hodinách niekto zdola trikrát zazvonil. Po chvíli počul búchať na dvere. V hlase Y. opoznal obžalovaného. Či boli vchodové dvere na byte uzamknuté, uviesť nevedel. Všimol si len to, že obidvaja sa rozprávajú v chodbe. Rozprávali sa kľudne, obžalovaný sa Y. nevyhrážal, ale počul, že od neho pýtal 100,- Eur za službu, ktorú mu poskytol.

Svedok Š. A. na hlavnom pojednávaní dňa 15. 12. 2014 vypovedal, že je manželom J. A. a otcom L. A.. V prípravnom konaní vypočutý vyšetrovateľom nebol. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný chodil s jeho dcérou L.. Dcéra sa často krát zdržiavala u neho v byte. Zvykla tam zotrvať aj viacej dní. O incidentoch, ktoré sa stali v dňoch 14. 01. 2014 a 05. 02. 2014 a pre ktoré je obžalovaný stíhaný, vedel. Potvrdil aj to, že manželka a dcéra si radi vypijú. Do nich sa nestaral, pretože vedú vlastný život. Spomína si na deň 05. 02. 2014, keď prišla domov najskôr manželka a po nej dcéra. Manželka mu povedala, že ju obžalovaný napadol. Manželka odišla na lekárske ošetrovanie. On sa celý čas zdržiaval vo svojej izbe, pričom si nevšimol, že by mala dcéra v rukách mobil a vôbec, že by tento mobil uložila do poličky v jeho izbe. Dcéra sa lieči zo závislosti na alkohole, ale manželka sa zo závislosti na alkohole nelieči.

Svedok U. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 04. 05. 2015 vypovedal, že mal v tom čase službu, keď podal oznámenie P. Y. o tom, že mu bola spôsobená škoda na vchodových dverách bytu. S kolegom absolvoval ohliadku miesta samého, kde zistili, že dvere boli skutočne poškodené a to spôsobom, že škodca prekonal prekážku zvnútra bytu smerom von. Poznamenal aj to, že u pána Y. bolo na dennom poriadku podávať oznámenia na číslo telefónu 158 v spojitosti s neprístojnosťami, ktoré sa diali v jeho byte. Osoba Y. je polícii dobre známa.

Svedok L. P. na hlavnom pojednávaní dňa 04. 05. 2015 vypovedal, že mal službu s kolegom U. Q., keď ich vyslal operačný dôstojník preveriť oznámenie, ktoré telefonicky nahlásil Y. na obžalovaného. Bývalo pravidlom, že P. Y.L. často podával oznámenia, že sa v jeho byte zdržiavajú osoby, ktoré robia hluk. Takéto oznámenia zvykli podávať aj jeho susedia. Podľa služobných predpisov tieto oznámenia vždy preverili. Spomína si, že jedno z oznámení, ktoré podal Y. spočívalo v tom, že Č. od neho pýta peniaze.

Svedok L.. C. Ď. na hlavnom pojednávaní dňa 29. 06. 2015 vypovedal, že ako službukonajúci policajt bol vyslaný s kolegom L. B. preveriť okolnosti, ktoré uviedol do telefonického oznámenia oznamovateľ P. Y.. Pri každom takomto zákroku poučia oznamovateľa o práve podať trestné oznámenie a tak tomu bolo aj v danom prípade.

Svedok L. B. na hlavnom pojednávaní dňa 09. 06. 2015 vypovedal, že s kolegom Ď. vykonali služobný zákrok dňa 07. 06. 2013 po podaní oznámenia Y.. Osobu Y. dobre pozná, keďže vo svojom byte poriadka rôzne návštevy, pri ktorých sa požíva alkohol. Potom, keď tieto osoby z bytu odmietnu odísť, nahlasuje ich na políciu. Pokiaľ pri preverovaní takéhoto oznámenia zistia, že došlo k spáchaniu trestnej činnosti, urobia o tom úradný záznam a oznámia to stálej službe, ktorá začne konanie. Je na samotnom oznamovateľovi, či sa rozhodne podať trestné oznámenie na konkrétneho páchatela.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bolo pristúpené k výsluchu znalcov MUDr. Tibora Ďuriana na hlavnom pojednávaní dňa 30. 03. 2015 a MUDr. Tatian Hulejovej na hlavnom pojednávaní dňa 04. 05. 2015. Znalec MUDr. Ďurian vypovedal, že na požiadanie OR PZ Veľký Krtíš vyhotovil znalecký posudok č. 136/2013, v ktorom mal zodpovedať na otázku, či obžalovaný (obvinený) je závislý na alkohole a iných drogách. U menovaného nezistil závislosť na alkohole ani iných psychoaktívnych látkach, preto nenavrhol mu uložiť ochranné opatrenie v podobe liečby. Rovnako dospel k záveru, že nebude potrebné skúmať jeho zdravotný stav dvoma znalcami z odboru psychiatrie. Pri druhom znaleckom skúmaní rovnako na požiadanie OR PZ vo Veľkom Krtíši v roku 2014 mal spolu s kolegom MUDr. Petrom Vážnym zodpovedať na otázku, či nie je dôvod nariadiť obžalovanému ústavnú psychiatrickú liečbu. Dospeli k záveru, že obžalovaný netrpí duševným ochorením z hľadiska psychiatrického a pre spoločnosť nie je nebezpečný. V roku 2010 bol obžalovaný hospitalizovaný v ich ústavnom zariadení, kedy bol podrobený rôznym vyšetreniam na zistenie, či trpí duševným ochorením procesuálneho charakteru alebo sa jedná len o poruchu osobnosti, ktorá je determinovaná nadmerným požívaním alkoholických nápojov. Dospeli k záveru, že u menovaného došlo k degradovaniu osobnosti, avšak len v dôsledku požívania alkoholických nápojov. Obžalovaný je duševne v poriadku. Vázobné stíhanie samo o sebe zabezpečuje abstinenciu osoby, čo sa logicky premieťa do zdravotného stavu takejto osoby. Znalkyňa MUDr. Tatiana Hulejová uviedla, že vypracovala znalecký posudok č. 21/2014, v ktorom mala zodpovedať na otázky vyšetrovateľa OR PZ Veľký Krtíš. Predovšetkým mala opísať rozsah zranení poškodených J. A. a L. A. a vyjadriť sa k mechanizmu vzniku týchto zranení a či tieto zranenia boli dočasného charakteru, alebo si vyžiadali trvalé následky a určiť adekvátnu dobu liečby s práceneschopnosťou. Odkázala na opis zranení v posudku. Ani jednej z poškodených neboli spôsobené zranenia, ktoré by zanechali závažné následky na zdraví. Z časového hľadiska a aj obsahu predkladaných dôkazov vyšetrovateľom nedošla k záveru o potrebe osobného vyšetrenia poškodených. Pri posudzovaní mechanizmu zranení, ktoré mali byť spôsobené poškodenou L. A. predmetom, nemala k dispozícii tento doličný predmet, ale vychádzala len z jeho vyhotovenej fotodokumentácie. Pri zohľadnení vzájomného postavenia útočníka a poškodenej a druhu spôsobeného zranenia dospela jednoznačne k záveru, že zranenia spôsobil útočník, ktorý je pravákom.

Z priestupkového spisu OO PZ Veľký Krtíš č. j. ORPZ-VK-OPDP3-210/2013-P vyplýva ten záver, že tamojšie oddelenie objasňovalo priestupok, ktorý sa mal stať dňa 06. 06. 2013, keď od ranných hodín P. Y. s I. Š. a obžalovaným požívali alkoholické nápoje v byte P. Y.. Okolo 14,00 h obžalovaný bez udania dôvodu začal rozbíjať dvere na byte P. Y.. Dvere rozbil valaškou, ktorá bola položená v chodbe. Uvedeným konaním bola P. Y. spôsobená škoda vo výške 120,- Eur.

Okresný úrad Veľký Krtíš, odbor všeobecnej vnútornej správy, dňa 16. 04. 2014 pod č. j. OU-VK-OVVS-2014/00240/454/2013 priestupkové konanie proti obžalovanému zastavil. V konaní bol prejednávaný priestupok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný dňa 16. 10. 2013 v čase o 13,40 h v byte u kamarátky L. A., keď mal bezdôvodne udrieť do ľavej časti tváre J. A. a spôsobiť jej zranenie jednorazového ošetrenia. K zastaveniu konania došlo preto, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %2523183'&ucin-k-dni='30.12.9999'> závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523360'&ucin-k-dni='30.12.9999'> závažnejším spôsobom konania.

Vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach bolo preukázané, že obžalovaný sa konaniami uvedenými v bodoch A/ až C/ obžaloby dopustil spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody, prečinu porušovania domovej slobody, prečinu obmedzovania osobnej slobody, prečinu ublíženia na zdraví a prečinu nebezpečného vyhrážania.

V skutku A/ obžaloby prokurátorka viní obžalovaného, že sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.. Zločinu vydierania sa mal dopustiť tým, že vydieral svedka - poškodeného P. Y.. Trestný čin vydierania je zločinom. Jeho objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel a to násilím alebo hrozbou násilia, alebo inej ťažkej ujmy. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie. Ako priame dôkazy zo spáchania tohto skutku slúžili výpovede svedka - poškodeného P. Y., svedka I. Š. a obžalovaného. Bolo preukázané, že všetci traja mali v čase, keď sa mal stať tento skutok vypité. Bolo preukázané aj to, že obžalovaný si prišiel od poškodeného Y. pýtať 100,- Eur, ktoré mu dlhoval. Poškodený tento dlh nerozporoval. Svedok Š. potvrdil, že počul rozhovor Y. s obžalovaným, ktorý viedli v chodbe bytu. Rozhovor žiadne vyhrážky neobsahoval. Ani vypočutí svedkovia L. C. Ď. a L. B., službukonajúci policajti, ktorí boli vyslaní k služobnému zákroku po nahlásení oznámenia poškodeným Y. nepotvrdili, že by predmetom vyťažovania bolo vydieranie poškodeného Y. obžalovaným. Policajti prišli šetriť škodu, ktorú mal spôsobiť obžalovaný tým, že násilne vnikol cez vchodové dvere do bytu poškodeného. Vyhodnotením tohto dôkazného stavu súd dospel k tomu záveru, že obžalovaný sa zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. nedopustil, preto ho v tejto časti skutku A/ spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Nesporne, ale bolo preukázané, že obžalovaný bez súhlasu poškodeného Y. za použitia kopov nohami a tlakom rukami prekonal prekážku - vchodové dvere bytu a vnikol do jeho vnútorných priestorov. Aj keď svedok Š. vypovedal, že nevidel, či boli vchodové dvere na byte zatvorené, súd uveril výpovedi poškodeného a to aj preto, lebo obžalovaný už deň predtým 06. 06. 2013, čo potvrdili aj svedkovia Q. a P., rozbil tieto vchodové dvere za pomoci valašky, keď sa presekal z vnútorných priestorov bytu smerom navonok. Tento skutok bol predmetom objasňovania v priestupkovom konaní vedenom na OO PZ Veľký Krtíš pod č. j. ORPZ-VK-OPDP3-210/2013-P, kde bola preukázaná zodpovednosť T. Č. za škodu, ktorú spôsobil. Zo subjektívnej stránky bolo preukázané úmyselné konanie obžalovaného, ktorý neoprávnene vnikol do obydlija iného spôsobom, že prekonal prekážku (rozbil vchodové dvere na byte), čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.. Súd v tomto smere nemal žiadnu pochybnosť o vine obžalovaného. Zákon upravuje, že bez súhlasu vlastníka bytu je vstup cudzím osobám do bytu zakázaný. Objektom trestného činu porušovania domovej slobody je domová sloboda zaručená Ústavou SR. Zákon chráni domovú slobodu a keďže obžalovaný bez súhlasu vlastníka vnikol do bytu a učinil tak prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (vchodové dvere bytu), uznal obžalovaného vinným zo spáchania tohto prečinu.

V bode B/ obžaloby prokurátorka viní obžalovaného zo spáchania prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť v jednočinnom súbehu voči svedkyňi - poškodenej L. A.. Trestný čin obmedzovania osobnej slobody spočíva v tom, že páchatel bez oprávnenia bráni užívať inému osobnú slobodu. Bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Ide vždy o úmyselný trváci trestný čin. Obžalovaný znaky prečinu obmedzovania osobnej slobody naplnil tým, že dňa 14. 01. 2014 vo svojom byte proti vôli poškodenej L. A. ju v byte zadržoval takým spôsobom, že vchodové dvere bytu zamkol a kľúč od dverí mal zavesený na šnúrke na krku. Teda poškodená nemala žiadnu možnosť tento kľúč od neho získať a tým si zabezpečiť únik z bytu. Na veci nič nemení ani ten fakt, že poškodená do bytu obžalovaného prišla dobrovoľne. Bolo preukázané, že obidvaja požívali alkoholické nápoje. Poškodenej sa podarilo z bytu uniknúť až potom, ako využila indispozíciu obžalovaného, ktorý zaspal a telefonicky kontaktovala priateľa B.. Až po jeho dohovore sa rozhodol obžalovaný byt odomknúť a tak umožniť poškodenej slobodne odísť. Ani jeden z dôkazov nenasvedčuje tomu, že by sa takto obžalovaný nesprával. Obžalovaný svoje správanie odôvodnil tým, že požil značné množstvo alkoholických nápojov

tak si na vec nepamätá. Obžalovaný sa mal zároveň dopustiť aj spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. Ublížiť na zdraví mal svedkyňa - poškodená J. A., ktorej spôsobil rôzne zranenia, ktoré vo svojom posudku opisuje MUDr. Tatiana Hulejová, znalkyňa. Aj keď znalkyňa vo svojom posudku zodpovedala na rozsah zranení, mechanizmus ich spôsobenia a prípadné následky a jej výsluchom na pojednávaní vznikli určité rozpory o spôsobe útoku útočníkom na telo poškodenej (obžalovaný tvrdil, že je od narodenia ľavákom), nebolo sporným to, že v byte v tom čase boli len obžalovaný a poškodená, teda mohol to byť len obžalovaný, ktorý spôsobil tieto zranenia. Objektom prečinu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ublíženie na zdraví nie je každá porucha zdravia (napr. odreniny, nepatrné ranky a podobne), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Zo znaleckého posudku MUDr. Hulejovej nesporne vyplýva, že uvedené zranenia si poškodená nemohla spôsobiť sama, ale vznikli útokom druhej osoby. Zranenia svojim typom a rozsahom si vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosti po dobu 3 - 4 týždňov. Obžalovaný sa neobhajoval tým, že tieto zranenia na tele poškodenej nespôsobil. Poukázal len na to, že obžaloba ho viní aj z použitia zbrane (kovovej tyče), ktorou útok proti telu poškodenej sa stal dôraznejším, pričom je paradoxné, že kovovú tyč, ktorou mal udierať poškodenú po rôznych častiach tela, orgán činný v trestnom konaní nezabavil ako doličný predmet. Navyše znalkyňa MUDr. Hulejová uviedla, že vyhotovila posudok o rozsahu zranení len z predloženej lekárskej dokumentácie vyšetrovateľom a nepovažovala za potrebné osobne poškodenú vyšetriť. Na tieto medzery poukázal obžalovaný a žiadal, aby súd vyhodnotil dôkazný stav v jeho prospech.

V bode C/ obžaloby sa kladie za vinu obžalovanému, že sa konaním dňa 05. 02. 2014 vo svojom byte dopustil voči poškodenej J. A. zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. Najzávažnejšieho z týchto trestných činov - zločinu lúpeže sa mal obžalovaný dopustiť spôsobom, že použil proti poškodenej násilie, aby sa zmocnil jej mobilného telefónu, ktorý mala pri sebe. Tohto činu sa mal dopustiť závažnejším spôsobom konania, čím naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu. Poškodená J. A. v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom dňa 07. 02. 2014 uviedla, že jej mobil vypadol z vrečka vtedy, keď ju obžalovaný mal udierať. Pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 20. 10. 2014 ale uviedla, že jej obžalovaný mobil z rúk vytrhol. Pri doložení na hlavnom pojednávaní dňa 28. 09. 2015 zotrvala na obidvoch svojich výpovediach. Na otázku prokurátorky, či si pamätá lepšie teraz, alebo bezprostredne po udalosti uviedla, že si lepšie pamätala dňa 07. 02. 2014 ako teraz. Svedkom tejto situácie bola dcéra poškodenej L. A.. Táto si všimla, že mame mobil vypadol. Mobil sa následne ocitol na stoličke, kde ho položil obžalovaný. Jednalo sa o mobil značky Samsung, ktorý vlastnícky patril poškodenej. Poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 28. 09. 2015 na otázku obhajcu uviedla, že tento mobil už nevlasťní a ďalej vec už rozvádzať nemieni. Keďže sa súdu nepodarilo v rámci dokazovania odstrániť tieto rozpornosti vo výpovediach a to ani pri doložení obžalovaného a poškodených, bolo nutné na páchatela aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a teda stav vyložiť v prospech obžalovaného. Práve preukázanie alebo nepreukázanie toho, či sa obžalovaný násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia zmocnil tohto mobilného aparátu zakladá naplnenie znakov zločinu lúpeže. V tejto spojitosti treba poukázať aj na vývin udalostí, ktoré nastali potom, keď poškodená J. A. z bytu odišla. Súd venoval pozornosť zisťovaniu, kto a ako s týmto mobilom ďalej naložil. Poškodená J. A. uviedla, že jej mobil priniesla domov na nasledujúci deň dcéra. Dcéra poškodenej argumentovala inak a to, že ešte dňa 05. 02. 2014 priniesla poškodenej mobil domov a tento dala do police v izbe, čo mal vidieť aj jej otec Š. A.. Svedok A. túto argumentáciu dcéry poškodenej nepotvrdil. Uviedol, že on si na vec dobre pamätá a že dcéra po príchode do bytu žiadny mobil nepriniesla a vôbec vylúčil, že by mobil pred ním ukladala do police v izbe. Toto uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 15. 12. 2014. Paradoxným sa javí aj tvrdenie poškodenej J. A., že ešte dňa 05. 02. 2014 išla do predajne Orange vo Veľkom Krtíši vybaviť si novú SIM kartu, keď na strane druhej uviedla, že jej mobil priniesla dcéra až nasledujúci deň 06. 02. 2014. Skutočnosti zo spisu potvrdzujú, že poškodená navštívila predajňu Orange vo Veľkom Krtíši dňa 05. 02. 2014, kedy bola vykonaná služba s výmenou SIM karty (č. l. 169 v spise), teda poškodená musela mať mobil v predajni už so sebou. Z uvedeného je možné vyvodiť i ten záver, že táto služba nemusela súvisieť s poškodením SIM karty tohto mobilného telefónu, naviac, keď svedok A. povedal, že mali každý vlastný telefón, t. j. manželka, dcéra a už aj vnuk a len on mobil nemal. Do tohto preukázaného dôkazného stavu zapadá aj vyjadrenie obžalovaného, ktorý uviedol, že aj on mal viac mobilných telefónov. Teda za danej situácie nebolo možné dôkazný stav vyhodnotiť presvedčivým spôsobom, ktorých mobily a na akom mieste sa v kritickom čase v byte nachádzali, naviac, keď osoby boli značne pod vplyvom alkoholických nápojov.

Úmyselné konanie páchatel'a pri zločine lúpeže vyžaduje také konanie, ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor obeť, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci. Poškodená obžalovanému žiadny odpor nevytvárala. Útok obžalovaného nebol smerovaný voči poškodenej za pomoci násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa mobilného aparátu. Obžalovaný útočil na poškodenú len preto, že mu stratila stravný lístok, čo len akumulovalo jeho hnev voči tejto osobe, na ktorú bol zaťažný už z minulosti, keď už dňa 16. 10. 2013 mal poškodenú udrieť do tváre, čo sa v priestupkovom konaní pod č. j. OU-VK-OVVS-2014/00240/454/2013 nepreukázalo. Súd preto za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por. dospel k záveru, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. v časti skutku spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Pokiaľ obžaloba viní obžalovaného v skutku bod C/ aj zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody a prečinu nebezpečného vyhrážania a prečinu ublíženia na zdraví, toto bolo na hlavných pojednávaniach preukázané. Obžalovaný konaním, keď bránil poškodenej J. A. vo voľnom pohybe, naplnil znaky skutkovej podstaty tohto zločinu. Keďže obžalovaný spáchal čin závažnejším spôsobom konania (§ 138 písm. a/ event. c/ Tr. zák.), jeho konanie naplnilo znaky zločinu tak, ako sú kvalifikované v odseku 2 citovaného ustanovenia zákona. Obžalovaný protiprávnym konaním naplnil znaky tohto zločinu, keď násilím a hrozbou bezprostredného násilia bránil poškodenej J. A. v slobodnom pohybe, pričom toto bránenie bolo s prihliadnutím na agresivitu obžalovaného ťažko prekonateľné. Obžalovaný sa dopustil v jednočinnom súbehu aj prečinu nebezpečného vyhrážania, keď sa poškodenej vyhrážal ťažkou ujmou na zdraví a svoju agresivitu stupňoval aj tým, že sa oháňal na ňu kuchynským nožom. Poškodená sama uviedla a jej dcéra, ktorá bola svedkom incidentu to potvrdila, že za týchto stupňovaných hrozieb a násilia sa poškodená pokúšala z bytu uniknúť spôsobom skokom z okna, v čom jej nakoniec dcéra zabránila. Túto argumentáciu poškodenej obžalovaný dôkazne nevyvrátil. Keďže zo znaleckého posudku MUDr. Hulejovej sa potvrdzuje rozsah a mechanizmus zranení ako aj to, že uvedené zranenia si poškodená nemohla spôsobiť sama, súd nemal pochybnosť o tom, že sa obžalovaný dopustil konaním aj prečinu ublíženia na zdraví. Rozsah zranení dokumentuje znalecký posudok. Keďže okrem nich svedkom incidentu iná osoba nebola a výpovede J. a L. A. v časti obmedzovania osobnej slobody, nebezpečného vyhrážania a ublíženia na zdraví sa zhodujú, súd nemal dôvod uveriť výpovedi obžalovaného, ktorý argumentoval aj tým, že tieto zranenia si mohla poškodená spôsobiť aj inde, keďže včas nevyhľadala lekárske ošetrovanie.

Súd sa vyporiadal aj s návrhom obhajoby, ktorá navrhovala, aby bolo vykonané znalecké vyšetrenie duševného stavu poškodenej J. A.G. znalcami z odboru psychiatrie spôsobom, že tento návrh ako nedôvodný odmietol. Učinil tak preto, lebo poznatky o osobe, ktoré boli získané inými dôkazmi, napr. výpoveďou jej manželky sú postačujúce pre ustálenie správania a vedenie života touto osobou a súd na ne prihliadal. Pripustenie takéhoto dôkazu by navyše spôsobilo prieťah v konaní a jeho výsledok by nemohol nijako negovať následky zranenia, ktoré obžalovaný tejto osobe spôsobil.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na zásady ukladania trestov uvedené v § 34 ods. 1, 2, 4 Tr. zák.. Pri určovaní druhu trestu mal za jednoznačne preukázané, že len trest odňatia slobody nepodmienečný môže plniť účel. Obžalovaný podľa odpisu z registra trestov bol v doterajšom živote štyrikrát súdne trestaný. Posledne sa tak stalo v konaní sp. zn. 9T 60/2008 pred Okresným súdom Veľký Krtíš, v ktorom bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 28. 01. 2010. V prejednávanej trestnej veci bola nad obžalovaným uvalená väzba dňa 07. 02. 2014, keď bol vzatý do tzv. preventívnej väzby. Mesto Veľký Krtíš hodnotí obžalovaného stručne, bez bližších poznatkov o jeho pracovnom živote. Finančné prostriedky na obživu poskytujú obžalovanému jeho rodičia a blízki príbuzní.

Súd obžalovanému uložil úhrnný trest podľa § 41 ods. 1, 2 Tr. zák.. Podľa zásad jeho ukladania ho odsúdil za trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. § 183 ods. 2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov. Pri určení výmery trestu bolo prihliadnuté na dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/, m/ Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a trest bol uložený podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to preto, lebo v dobe posledných 10 rokov bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Súd pri ukladaní výmery trestu aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.. Podľa neho ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany

spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Pri uznaní obžalovaného vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. by prichádzalo mu uložiť úhrnný trest, ktorého minimálna hranica za modifikácie trestného rozpätia pri prevahe preťažujúcich okolností by bola 4 roky 8 mesiacov. Súd uloženie trestu v tejto výške potom ako doplnil dokazovanie, by považoval vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný je umiestnený vo väzbe od 07. 02. 2014, teda vykonáva väzbu ako zabezpečovací prostriedok už po dobu takmer 2 rokov. Nemalý vplyv na páchanie trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný obvinený malo aj správanie sa poškodených a to matky s dcérou. Obidve poškodené holdujú požívaniu alkoholických nápojov takmer na dennom poriadku. Táto skutočnosť môže vážne ovplyvňovať ich úsudky a správanie Bolo preukázané, že poškodená L. A. absolvuje protialkoholickú ambulantnú liečbu a tiež aj to, že poškodená J. A. túto liečbu odmieta. Sám svedok A., manžel J. A. a otec L. A., uviedol, že obidve požívajú alkoholické nápoje. Dôkazný stav potvrdil, že obidve poškodené práve za účelom požívania alkoholu navštevovali byt obžalovaného, v ktorom došlo k páchaniu trestnej činnosti. Súd vzal pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu zreteľ aj na zdravotný stav obžalovaného. Obžalovaný bol dňa 07. 02. 2014 vzatý do väzby v stave, keď mu bola diagnostikovaná hepatitída typu C. Jedná sa o nevyliciteľné ochorenie, o ktorom obžalovaný predložil lekárske správy a potvrdenia. Lekárske správy vystavené dňa 16. 11. 2015 MUDr. Tiborom Gašparom, praktickým lekárom pre dospelých vo Veľkom Krtíši, potvrdzujú, že obžalovaný po dlhodobom užívaní alkoholu a omamných látok trpí chronickým ochorením hepatitídy typu C. Tento diagnostikovaný zdravotný stav je potvrdený aj v prepúšťacích správach Všeobecnej nemocnice s poliklinikou n. o. Veľký Krtíš z 11. 09. 2013 a 28. 12. 2013. Obžalovaný je vedený ako pacient HCV pozitívny s chronickou etilix hepatopatiou, ktorému CT vyšetrením mozgu boli diagnostikované aj ložiskové zmeny veľkosti do 3,5 cm o hrúbke 0,8 cm, čo korešponduje so závermi prepúšťacej správy z 28. 12. 2013. Súd dospel k tomu záveru, že účel trestu bude u obžalovaného naplnený aj tým, že mu bude uložený trest odňatia slobody, ktorého výmera bude o 12 mesiacov nižšia, než akú by bolo možné uložiť obžalovanému v prípade nepristúpenia k takémuto mimoriadnemu zníženiu. Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v dobe posledných 10 rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V rámci trestného konania si uplatnili právo na náhradu škody Dôvera zdravotná poisťovňa a. s., Cintorínska 5, Nitra, vo výške 63,89 Eur a poškodený P. Y., bytom F. B., C. XX, vo výške 120,- Eur. Poškodený - Dôvera zdravotná poisťovňa a. s. škodu vyčíslil písomne dňa 15. 04. 2014. Škoda spočívala v poskytnutí špecializovanej ambulantnej starostlivosti a výkone vyšetrovacích a liečebných úkonov. Keďže súd považoval takto uplatnenú škodu za preukázanú rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 63,89 Eur. Pri rozhodovaní o uplatnenej náhrade škody poškodeným P. Y. súd vychádzal z toho, že táto škoda mala byť P. Y. spôsobená konaním obžalovaného dňa 07. 06. 2013 v neskorých večerných hodinách. Bolo zistené, že táto škoda zodpovedá poškodeniu vchodových dverí na jeho byte, ku ktorému došlo dňa 06. 06. 2013, teda deň pred skutkom uvedeným v bode A/ obžaloby. Toto potvrdzujú tak výpovede poškodeného, svedka Š. a službukonajúcich policajtov. Z uvedeného vyplýva ten záver, že sa obžaloba nedostatočne vysporiadala s okolnosťou, či škoda vo výške 120,- Eur sa viaže na konanie obžalovaného zo dňa 06. 06. 2013, alebo na konanie, ktoré je predmetom skutku v bode A/ obžaloby z 07. 06. 2013. Toto bol dôvod, prečo súd poškodeného P. Y. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),

- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).